

Robotyzacja lista 1

Filip Adamcewicz

27 października 2019

1 Zadanie 1 - Gniazda produkcyjne

Należy zaplanować takie wykonanie ilości wyrobów W, które zmaksymalizuje zyski, przy ograniczonym czasie pracy gniazd G.

Funkcja celu sumuje zysk z każdego wyrobu, czyli dana cena jednostkowa pomnożona przez zaplanowaną ilość do wykonania.

```
!Maks. zysku, przy wartości wyrobów: ;
max = 15*w1 + 16*w2 + 18*w3;
! Ograniczenia - czas pracy gniazd maszyn;
0.1*W1 + 0.2*W2 + 0.2*W3 <= 800;
0.3*W1 + 0.1*W2 + 0.2*W3 <= 1200;
0.2*W1 + 0.3*W2 + 0.4*W3 <= 1300;
```

Rysunek 1: Model zad. 1

1.1 Podpunkt a) POS

Objective value:		83571.43
Variable	Value	Reduced Cost
W1	3285.714	0.000000
W2	2142.857	0.000000
W3	0.000000	4.571429
Row	Slack or Surplus	Dual Price
1	83571.43	1.000000
2	42.85714	0.000000
3	0.000000	18.57143
4	0.000000	47.14286

Tabela 1: Wyniki POS

1.2 Podpunkt b) IPOS

Na końcu modelu, każdą zmienną "W" zadeklarowano jako integer(*@gin()*)

Objective value:		83565.00
Variable	Value	Reduced Cost
W1	3285.000	-15.00000
W2	2142.000	-16.00000
W3	1.000000	-18.00000
Row	Slack or Surplus	Dual Price
1	83565.00	1.000000
2	42.90000	0.000000
3	0.1000000	0.000000
4	0.000000	0.000000

Tabela 2: Wyniki IPOS

1.3 Wnioski

Wyniki dla zmiennych decyzyjnych typu POS oraz IPOS są bardzo podobne. IPOS są bardziej pożądane w rzeczywistości (brak możliwości "podzielenia" wyrobu), ale POS udziela więcej informacji o możliwości optymalizacji:

- Nie opłaca się wykonywać wyrobu trzeciego W3, ponieważ każda jego jednostka powoduje straty 4.6 w funkcji celu.
- Najbardziej opłaca się ulepszyć/przedłużyć czas działania gniazda G3 - za każdą roboczogodzinę 47 zysku.

2 Zadanie 2 - Bele papieru

Ile razy według jakiego planu P, trzeba przeciąć bele, żeby spełnić zamówienie i zużyć minimalną ilość bel. Plany 1-12 rozpatrują rozkroje gdzie odpad < 48 cm, a 13-15 realizują rozkrój na pojedyncze zamówienie (jedno 48, 90 lub 120 cm).

Funkcja celu szuka minimum sumy straty papieru. Suma liczona jest jako ilość danych planów spełniających zamówienie razy strata papieru przy każdym planie.

```

!Kryterium - Min. strat surowca, gdy dane plany P powodują odpowiednie straty;
min = 16*P1 + 40*P2 + 40*P3 + 22*P4 + 40*P5 + 28*P6 + 16*P7 +
46*P8 + 34*P9 + 4*P10 + 22*P11 + 10*P12 + 352*P13 + 310*P14 + 280*P15;
! Ograniczenia - potrzeba spełnienia zamówień;
8*P1 + 6*P4 + 5*P5 + 4*P6 + 3*P7 + 3*P8 + 2*P9 + 2*P10 + 1*P11 + 1*P13 = 989;
4*P2 + 1*P4 + 2*P6 + 1*P8 + 3*P9 + 2*P10 + 1*P11 + 3*P12 + 1*P14 = 1023;
3*P3 + 1*P5 + 2*P7 + 1*P8 + 1*P10 + 2*P11 + 1*P12 + 1*P15 = 765;

```

Rysunek 2: Model zad. 2

2.1 Podpunkt a) POS

Objective value:		5546.889
Variable	Value	Reduced Cost
P1	0.000000	44.44444
P2	0.000000	44.44444
P3	0.000000	0.000000
P4	0.000000	44.44444
P5	0.000000	44.44444
P6	0.000000	44.44444
P7	172.7778	0.000000
P8	0.000000	44.44444
P9	0.000000	44.44444
P10	235.3333	0.000000
P11	0.000000	0.000000
P12	184.1111	0.000000
P13	0.000000	355.5556
P14	0.000000	311.1111
P15	0.000000	266.6667

Tabela 3: Wyniki POS

2.2 Podpunkt b) IPOS

Na końcu modelu, każdą zmienną "W" zadeklarowano jako integer(*@gin()*)

Objective value:		5858.000
Variable	Value	Reduced Cost
P1	0.000000	16.00000
P2	0.000000	40.00000
P3	86.00000	40.00000
P4	0.000000	22.00000
P5	0.000000	40.00000
P6	0.000000	28.00000
P7	0.000000	16.00000
P8	0.000000	46.00000
P9	0.000000	34.00000
P10	494.0000	4.000000
P11	1.000000	22.00000
P12	11.00000	10.00000
P13	0.000000	352.0000
P14	1.000000	310.0000
P15	0.000000	280.0000

Tabela 4: Wyniki IPOS

2.3 Wnioski

Oba rodzaje zmiennych decyzyjnych wskazują, że najbardziej opłaca się korzystać z P10, który wycina po 2 kawałki 48, 90 cm oraz jeden 130, z 4 cm straty(najmniejsza ilość z wszystkich planów).

3 Zadanie 3 - AGV i palety

Trzeba efektywnie przewieźć wszystkie palety. Wózki powinny być jak najbardziej zapelnione, a w podpunkcie b) dodatkowo wykonać pracę jak najszybciej.

Funkcja celu minimalizuje przewóz "pustego miejsca", w postaci sumy ilości przewozów wózka według rozkładu W razy niezapełniona ładowność w tym rozkładzie.

Plany W są zadeklarowane jako zmienne IPOS.

```

! WY_X - Rozkład o numerze X ułożenia palet na wózku Y
! Kryterium opt. - min. straty miejsca przy przejeździe, współczynniki to niewykorzystane miejsce;
min = 0.5*W1_1 + 2*W1_2 + 3.5*W1_3 + 0*W1_4 + 1*W1_5 + 0.5*W1_6 + 2.5*W1_7 + 5.5*W1_8 + 5*W1_9 +
      1.5*W2_1 + 0*W2_2 + 0*W2_3 + 1*W2_4 + 4*W2_5 + 0.5*W2_6 + 2*W2_7 + 6.5*W2_8 + 1.5*W2_9 + 6*W2_10 + 4.5*W2_11;
! Ograniczenia - ilość palet która trzeba przenieść.
!125 palet po 2.5 tony;
3*W1_1+0*W1_2+0*W1_3+2*W1_4+1*W1_5+0*W1_6+1*W1_7+1*W1_8+0*W1_9+
  3*W2_1+0*W2_2+0*W2_3+2*W2_4+2*W2_5+1*W2_6+1*W2_7+1*W2_8+0*W2_9+0*W2_10+0*W2_11 = 125;
!345 po 3;
0*W1_1+2*W1_2+0*W1_3+1*W1_4+0*W1_5+1*W1_6+1*W1_7+0*W1_8+1*W1_9+
  0*W2_1+3*W2_2+0*W2_3+1*W2_4+0*W2_5+2*W2_6+0*W2_7+0*W2_8+1*W2_9+1*W2_10+0*W2_11 = 345;
!234 po 4.5;
0*W1_1+0*W1_2+1*W1_3+0*W1_4+1*W1_5+1*W1_6+0*W1_7+0*W1_8+0*W1_9+
  0*W2_1+0*W2_2+2*W2_3+0*W2_4+0*W2_5+0*W2_6+1*W2_7+0*W2_8+1*W2_9+0*W2_10+1*W2_11 = 234;

! TYLKO DO b), ZAKOMENTOWAĆ PRZY a): ;
! Realizacja kryterium opt. - oba wózki powinny wykonać tyle samo przejazdów(ewnetualnie =1 -> nieparzystosc);
W2_1+W2_2+W2_3+W2_4+W2_5+W2_6+W2_7+W2_8+W2_9+W2_10+W2_11 - (W1_1+W1_2+W1_3+W1_4+W1_5+W1_6+W1_7+W1_8+W1_9) = 0;

```

Rysunek 3: Model zad. 3

3.1 Podpunkt a) załadowanie wózków

W modelu należy zakomentować ostatnie ograniczenie - dotyczy tylko podpunktu b)

Objective value:		1.500000
Variable	Value	Reduced Cost
W1_1	1.000000	0.5000000
W1_2	0.000000	2.000000
W1_3	0.000000	3.500000
W1_4	61.00000	0.000000
W1_5	0.000000	1.000000
W1_6	2.000000	0.5000000
W1_7	0.000000	2.500000
W1_8	0.000000	5.500000
W1_9	0.000000	5.000000
W2_1	0.000000	1.500000
W2_2	94.00000	0.000000
W2_3	116.0000	0.000000
W2_4	0.000000	1.000000
W2_5	0.000000	4.000000
W2_6	0.000000	0.5000000
W2_7	0.000000	2.000000
W2_8	0.000000	6.500000
W2_9	0.000000	1.500000
W2_10	0.000000	6.000000
W2_11	0.000000	4.500000

Tabela 5: Wyniki dla podpunktu a

3.2 Podpunkt b) czas przewozu

Funkcja celu pozostaje taka sama - wózki ciągle mają przewozić bez strat na ładowności. Optymalizacja czasu przewozu realizuje się poprzez dodatkowe ograniczenie. Wózki przewiozą palety najszybciej kiedy oba wykonają taką samą ilość przejazdów. Nie może być różnicy w ilości przejazdów wózka pierwszego od wózka drugiego(ewentualnie o jeden, uwzględniając nieparzystość).

Objective value:		47.500000
Variable	Value	Reduced Cost
W1_1	0.000000	0.500000
W1_2	0.000000	2.000000
W1_3	0.000000	3.500000
W1_4	62.00000	0.000000
W1_5	0.000000	1.000000
W1_6	82.00000	0.500000
W1_7	0.000000	2.500000
W1_8	0.000000	5.500000
W1_9	0.000000	5.000000
W2_1	0.000000	1.500000
W2_2	67.00000	0.000000
W2_3	76.00000	0.000000
W2_4	0.000000	1.000000
W2_5	0.000000	4.000000
W2_6	0.000000	0.500000
W2_7	0.000000	2.000000
W2_8	1.000000	6.500000
W2_9	0.000000	1.500000
W2_10	0.000000	6.000000
W2_11	0.000000	4.500000

Tabela 6: Wyniki dla podpunktu b

3.3 Wnioski

Minimalizacja straty ładowności(1.5 tony straty) wiąże się z trzykrotną większą ilością przejazdów wózka drugiego, o ładowności 9 ton.

Kiedy wózki wykonują taką samą ilość przejazdów, to strata wynosi 47.5 tony.

Wybór którym sposobem wykonać pracę może zależeć od tego, czy jest inne zadanie które wózek 8 ton mógłby wykonać, a także czy najszybsze skończenie jest warte 46-ciu tonom straty(46 ton względem sposobowi z min. stratami).

4 Zadanie 4 - Jednorzędowe rozmieszczenie maszyn

Model realizuje wzory: funkcja celu - minimalny koszt transportu pomiędzy maszynami. Liczony jako suma, wszystkich potrzebnych, kosztów transportu razy ilość przejść pomiędzy danymi maszynami, razy odległość pomiędzy danymi maszynami.

$$\min K = \sum_{i=1} \sum_{i \neq j} c_{ij} f_{ij} |x_i - x_j|$$

Ograniczenia to różnica odległości pomiędzy środkami maszyn musi być większa lub równa niż połowy ich szerokości oraz ustalony dystans pomiędzy nimi:

$$|x_i - x_j| \geq \frac{1}{2}a_i + \frac{1}{2}a_j + d_{ij} \quad \forall_{i,j} \quad i \neq j$$

```
d = 0      60      60      60
    60      0      60      60
    60      60      0      60
    60      60      60      0;
c = 0      1      1      1
    1      0      1      1
    1      1      0      1
    1      1      1      0;
f = 0      40      80      20
    0      0      70      40
    20      30      0      10
    60      0      40      0;
a = 40      80      50      80;
ENDDATA
! Kryterium optymalizacji - min. koszt transportu;
min = c(1,2)*f(1,2)*@ABS(x1-x2) + c(1,3)*f(1,3)*@ABS(x1-x3) + c(1,4)*f(1,4)*@ABS(x1-x4) +
      c(2,1)*f(2,1)*@ABS(x2-x1) + c(2,3)*f(2,3)*@ABS(x2-x3) + c(2,4)*f(2,4)*@ABS(x2-x4) +
      c(3,1)*f(3,1)*@ABS(x3-x1) + c(3,2)*f(3,2)*@ABS(x3-x2) + c(3,4)*f(3,4)*@ABS(x3-x4) +
      c(4,1)*f(4,1)*@ABS(x4-x1) + c(4,2)*f(4,2)*@ABS(x4-x2) + c(4,3)*f(4,3)*@ABS(x4-x3)
! Ograniczenia, zachowanie odpowiedniego odstępu pomiędzy maszynami;
@ABS(x1-x2) >= 0.5*a(1) + 0.5*a(2) + d(1,2);
@ABS(x1-x3) >= 0.5*a(1) + 0.5*a(3) + d(1,3);
@ABS(x1-x4) >= 0.5*a(1) + 0.5*a(4) + d(1,4);

@ABS(x2-x1) >= 0.5*a(2) + 0.5*a(1) + d(2,1);
@ABS(x2-x3) >= 0.5*a(2) + 0.5*a(3) + d(2,3);
@ABS(x2-x4) >= 0.5*a(2) + 0.5*a(4) + d(2,4);

@ABS(x3-x1) >= 0.5*a(3) + 0.5*a(1) + d(3,1);
@ABS(x3-x2) >= 0.5*a(3) + 0.5*a(2) + d(3,2);
@ABS(x3-x4) >= 0.5*a(3) + 0.5*a(4) + d(3,4);

@ABS(x4-x1) >= 0.5*a(4) + 0.5*a(1) + d(4,1);
@ABS(x4-x2) >= 0.5*a(4) + 0.5*a(2) + d(4,2);
@ABS(x4-x3) >= 0.5*a(4) + 0.5*a(3) + d(4,3);
```

Rysunek 4: Model zad. 3

Objective value:	67050.00
Variable	Value
X1	139.6780
X2	369.6780
X3	244.6780
X4	19.67800

Tabela 7: Odległości maszyn w linii

4.1 Wnioski

Maszyny optymalnie jest ustawić w kolejności M4, M1, M3, M2. Wartość przy maszynie 4 odpowiada prawie połowie jej szerokości.

5 Zadanie 5 - Cykliczne rozmieszczenie maszyn

Kryterium optymalizacji szuka minimalnej liczby zbędnych przejść materiału pomiędzy maszynami. Przejazdy liczy się na podstawie sumy potrzebnego transportu pomiędzy danymi maszynami razy obecność połączenia pomiędzy nimi. Jeśli w macierzy incydencji połączenie istnieje, to dany iloraz się zeruje, a jeśli nie (wyrób musi przejechać dodatkowo cały cykl maszyn), to ten koszt jest doliczany.

Pierwsze ograniczenie zakłada jednostronność przejść - istnieje przejście z maszyny I do J, ale nie na odwrót. Drugie zapobiega trójkcyklom, a trzecie deklaruje wartości macierzy incydencji jako binarne.

Na rys. 5 przedstawiono model do zadania. Program nie znalazł wykonalnego rozwiązania do niego.

```

SETS:
  M; ! Liczba maszyn;
  MACIERZE(M,M) : F, X;
ENDSETS
DATA:
M = 1..4;
F = 0      21      50      60
    40      0      20      50
    25      35      0      10
    70      45      20      0;
ENDDATA

! Kryterium optymalizacji;
MIN = @SUM( MACIERZE(I,J) | I #NE# J: F(I,J)*(1-X(I,J)) );

! Jednostronność przejść;
X(1,2) + X(2,1) = 1;
X(1,3) + X(3,1) = 1;
X(1,4) + X(4,1) = 1;
X(2,3) + X(3,2) = 1;
X(2,4) + X(4,2) = 1;
X(3,4) + X(4,3) = 1;

!Brak trójcykli;
@FOR( M(I):
  @FOR( M(J):
    @FOR( M(K) | I#NE#J #AND# I#NE#K #AND# J#NE#K :
      X(I,J)+X(I,J)-X(I,K) <= 1
    ));

! Wartości macierzy incydencji jako binarne {0,1};
@FOR(M(I):
  @FOR(M(J): @BIN(X(I,J))));

```

Rysunek 5: Model zad. 5